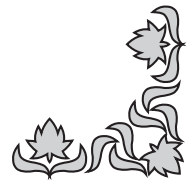

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

4.12.-25.12.2009.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 04. decembar 2009.

Božiji atribut An Nur (Svjetlo)

Kratki sadržaj hudbe koju je 4. decembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur a.t. je svoju današnju hudbu petkom započeo učenjem ajeta 258 iz sure Al Bakara i dao izlaganje o Božijem atributu An Nur (svjetlo). Prijevod ovoga jeta glasi:

“Allah je prijatelj onih koji vjeruju; On ih izvodi iz tmine na svjetlo. A onima koji ne vjeruju, prijatelji su šejtani koji ih odvođe od svjetla u mrak. Oni su stanovnici Vatre; u njoj će dugo boraviti.” (2:258)

Huzur je rekao da je prema leksikonu Nur jedan od Božijih atributa i označava takvo Biće kroz čije svjetlo fizički slijepa osoba vidi i osoba

koja je skrenula s Pravog puta nalazi uputu iz mudrosti koju mu je On dao. To je takvo Biće koje je očito i kroz koje su sve stvari manifestovane. Njegovo biće je u Sebi očito i čini stvari očevidnim za druge. U objašnjenju dijela ajeta 36 sure An Nur rečeno je: *'Allah je svjetlo nebesa i Zemlje...'* da je Allah jedini taj koji upućuje one na nebesima i na Zemlji. Nur je svjetlo koje je u stanju da bude rašireno i pomaže u opažanju stvari; dvije su vrste ovog svjetla: ovosvjetsko i ahiretsko. Ovosvjetski Nur je također dvostruk; onaj što se shvata kroz pronicljivost i može se naći u Božijem svjetlu. U objašnjavanju značenja leksikon upućuje na neke kur'anske ajete. *'... Uistinu vam je od Allaha došlo svjetlo i jasna Knjiga.'* (5:16) kao i: *'...Mi ga oživjeli i dali za njega svjetlo s kojim on ide, među ljudima biti isti kao onaj koji je zapao u potpuni mrak iz kojeg nikako da izađe?...'* (6:123)

Huzur je zatim proučio ajet 36 iz sure An Nur:

'Allah je svjetlo nebesa i Zemlje. Primjer svjetla njegovog je udubina u kojoj je svjetiljka. Ta svjetiljka je u staklenoj kugli. Staklo je kao jedna sjajna i blistava zvijezda. Ova (svjetiljka) je upaljena od blagoslovljenog drveta masline, koje nije ni istočno ni zapadno, čije ulje gotovo da zasvijetli iako ga vatra nije dotakla. Ovo je svjetlost nad svjetlošću! Allah upućuje Svome svjetlu koga On hoće. I Allah ljudima objašnjava primjere, i Allah ima vječno znanje o svakoj stvari' (24:36)

i rekao da je nedavno objasnio ovaj ajet u svjetlu pisanja Obećanog Mesije a.s. ali to je bilo vezano za drugi predmet, i da će danas predstaviti sažetak ovog pisanja. Možda neki misle da je svjetlo spomenuto u gornjem ajetu ograničeno na osobu Časnog Poslanika s.a.v.s. Bez sumnje, Božije svjetlo je to koje prevladava nad svim. Prvi aspekt koji ovaj ajet iskazuje je da zbog toga što je Allah Svjetlo nebesa i Zemlje, sve dobiva dobrotvornost od toga. On dijeli ovo svjetlo kako On hoće. Kako to da je Allah Svjetlo? To je zato što je On taj Koji je stvorio nebesa i Zemlju i jedini On daje svjetlo, bilo da je to fizičko ili duhovno. Kao što je rečeno u Časnom Kur'anu: *'Allah je Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju...'* (14:33).

Huzur je rekao da je Allah istinsko Svjetlo koje oni koji imaju pronicljivost mogu opaziti u svemu.

Međutim, onaj ko je lišen duhovnog vida ne može to vidjeti. Vjernik je čvrst u vjerovanju da je Allah stvorio svemir koji se može opaziti kao

i svemir koji se ne može opaziti. S ciljem da saopći ovo Svjetlo Allah šalje Svoje odabrane ljude koji šire *nur*, koji se s nebesa spušta na svijet. Huzur je rekao da ajet 24:36 objašnjava takvo *svjetlo*. Časni Poslanik s.a.v.s. je postavio najizvanredniji primjer i najviši uzor *nura*, koji će trajati do Sudnjeg dana i koje je bilo utemeljeno do Sudnjeg dana zato što je on bio jedini koji je proglašen savršenim čovjekom i do Sudnjeg dana niko drugi ne može biti kao on. Navod da *nur* u ovom ajetu ne pripada ni istoku ni zapadu označava učenje islama koje nije naklonjeno ničijoj strani. Niti komunizmu, ni socijalizmu niti kapitalizmu, radije, to je učenje umjerenosti koje utemeljuje ljudska prava i svjetski mir. Upućivanje na 'čije ulje gotovo da zasvijetli' označava izvanrednu mudrost Poslanika i sve njegove uzvišene morale. Svjetlo nad svjetlom podrazumijeva da kad je Allah izlio Svoje Svjetlo, to jest objavu na savršenog čovjeka, to je stvorilo neusporedivi *nur* u duhovnom svijetu.

Istinski *nur* je samo kroz Šerijat koji je bio objavljen Časnom Poslaniku s.a.v.s. i njegov blagoslovljeni uzor. Jedino ovo učenje je *nur* koji može podstaknuti dobrotvornost Božijeg Nura. Obećani Mesija a.s. je ovo objasnio ovako:

“To uzvišeno svjetlo koje je dato čovjeku, tj. najsavršenijem među njima, nije postojalo ni među melecima ni među zvijezdama; niti je postojalo u mjesecu niti u suncu, niti u morima niti rijekama; ono se ne može naći u rubinima ili smaragdima, niti u safirima, ni u biserima; ono nije postojalo ni u kakvom zemaljskom ili nebeskom predmetu. Njega je posjedovao samo čovjek, znači postojalo je u najsavršenijem čovjeku, čija je potpuna i završena i vrhovna i najviša osoba naš učitelj i poglavar, Muhammed, odabrani, poglavica svih poslanika, vođa onih koji su živi. Tako, ovo svjetlo je bilo dato tom čovjeku i isto tako, do nekog stepena, svima koji su na svoje pojedinačne načine bili slični njemu. Ovu vrlinu je u savršenoj i potpunoj manifestaciji imao naš Učitelj i Poglavar, nepismeni Poslanik, istinski, onaj čija je istina posvjedočena, Muhammed, odabrani, s.a.v.s..”

(Roohani Khazain, tom 5: Ayena-e-Kamat-e-Islam, str. 160-162)

Uzvišeni položaj *nura* koji je bio pokolonjen Časnom Pslaniku s.a.v.s. bio je od Božijeg Svjetla i prenesen na njegove ashabe, i u tolikoj mjeri je utemeljio izvanredne morale među njima da ih je on uporedio sa zvijezdama. Blagoslovljeni drugovi su sudjelovali u dijelu Božijeg svjetla

do te mjere da su stekli čast pozdrava *raziAllah-u-anho* (da Allah bude zadovoljan s njima). Obećani Mesija a.s. je napisao da su ashabi bili tako zaokupljeni Poslanikom s.a.v.s. da se njegov *nur* prenio na njih kroz njihovu potpunu pokornost njemu i to je iz njihovih srca uništilo sve drugo osim Allaha. Jedan hadis navodi: *'Moji drugovi imaju Allaha i samo Allaha u svojim srcima.'*

Huzur je rekao da Allah nije prestao da dijeli ovaj *nur*, zapravo *nur* koji je Časni Poslanik s.a.v.s. primio od Allaha je trajna, nepresušiva fontana dobrotvornosti jer će islamski Šerijat ostati do Sudnjeg dana. U ovo doba je Allah poslao Obećanog Mesiju a.s. kroz njegovu revnu i istinsku ljubav prema Časnom Poslaniku s.a.v.s., sa *nurom* duhovnosti koja se spušta s nebesa.

Obećani Mesija a.s. je napisao da nije znao koji je njegov postupak privukao ovo darovanje. On je rekao da je samo bio upoznat o svojoj prirodnoj naklonosti prema Allahu koja je bila rođena iz žarke iskrenosti. Jedanput je sanjao da mu je starija uvažena osoba dala znak da treba da u ponavljanju sunneta Božijeg Poslanika da posti. Obećani Mesija a.s. je odlučio da posti a da nikom ne govori, tako da je prešao u vanjsku sobu kuće. Također je jeo u toj sobi i većinu svoje hrane bi podijelio među siročadima a sam je jeo vrlo malo. Kroz čuda takvog posta, obećanom Mesiji a.s. su bile otkrivene izvanredne vizije gdje se susreo sa prošlim Božijim poslanicima i svecima visokog položaja. Jedanput kad je bio u posve budnom stanju vidio je Časnog Poslanika s.a.v.s. i njegove unuke, zatim hazreti Alija i hazreti Fatimu r.a. On je također doživio Božija svjetla da su mu se metaforički ukazala na najkrasniji način. On je vidio stubove svjetla u crvenoj, zelenoj i sjajno bijeloj boji koji su dostizali do neba; taj prizor mu je dao zadovoljstvo i zanos takvog stepena da je rekao da to nije mogao iskazati. Obećani Mesija a.s. je objasnio da su neki od stubaca tog svjetla došli iz njegovog srca a neki su došli sa nebesa i ova svjetla su zajedno formirali oblik stubaca. Huzur je rekao da je ovaj blagoslov bio dat Obećanom Mesiji a.s. zbog njegove savršene pokornosti Časnom Poslaniku s.a.v.s.

Obećani Mesija a.s. je također napisao: *'Jedanput sam imao objavu čije je značenje bilo da su viši meleki u uznemirenosti (metežu). To jest, da je Božija volja bila potaknuta da oživi vjeru. Međutim, među višim melekima još nije bilo otkriveno imenovanje 'onoga ko će dati život mrtvim', to jest još im nije bilo otkriveno ko je taj koji oživljava. To je*

bio razlog zašto je tamo bio sukob. U tom momentu ja sam vidio u snu da ljudi onaokolo traže onog koji oživljava i jedna osoba je došla ispred mene i signalizirala mi da je ovo čovjek koji voli Božijeg Poslanika; značenje ovih riječi je bilo da je najviši uvjet ove službe bio ljubav za Poslanika i to je sigurno dokazano u ovoj osobi.'

Huzur je rekao da je poslije Časnog Poslanika s.a.v.s. odraz Božijeg svjetla bio Obećani Mesija a.s. i da je ovo bilo u potpunoj potčinjenosti njegovom učitelju. Obećanom Mesiji a.s. je bilo otkriveno duhovno znanje i spoznaja objava koje su bile poslana Časnom Poslaniku s.a.v.s. tako da on može reći svijetu. On zaista nije želio slavu, ali kad je Božije Svjetlo palo na njega, ovaj slavni ga je slijedio tako da je mogao širiti ovu poruku u svijetu. Allah mu je objavio: 'Ti si stigao od Njega i On je tebe odabrao od cijelog svijeta. Ti si svjetlo ovog svijeta. Ti si Božije dostojanstvo i On te neće napustiti... O ljudi, došlo vam je Božije svjetlo, zato ga nemojte odbiti.' (Tadhkirah izdanje 2007, str. 379-380)

Huzur je rekao da je Allah ne samo napunio Obećanog Mesiju a.s. *nurom* koji je bio spušten prije 1400 godina, nego mu je također poklonio položaj da širi ovaj *nur*. Obećani Mesija a.s. je napisao da niko nije znao za njega i da ga je Allah primorao da izađe iz osame i rekao mu da će mu dati čast i ugled svuda širom svijeta. To je Božiji način da kad nekoga ukrasi *nurom*, On to pokaže svijetu. Kad ovosvjetsko svjetlo ima mogućnost da se širi, kako Božije svjetlo može ostati skriveno?

Ako se neko poveže sa Božijim posebnim ljudima On osvjetli njegovo srce čak i ako je njegova 'udubina' mala i 'staklena kugla' mala. Pa ipak će onaj ko je povezan biti u stanju da dalje širi ovaj *nur*. Kad istinsko Božije svjetlo dostiže vjernike i blagoslovi ih, ono stalno ide dalje da blagoslovljava druge. S ciljem da maksimalno povećamo svoje šanse da učestvujemo u ovom blagoslovu treba da nastojimo i da u potpunoj pokornosti posvojimo blagoslovljeni uzor ovog Božijeg miljenika. Zaista je Allah ovako proglasio:

"Ti reci: 'Ako volite Allaha, slijedite mene; Allah će vas voljeti...'"
(3:32)

To je bila takva ljubav koju su ashabi imali za Časnog Poslanika s.a.v.s. da je također i njih osvjetlila i ista ta ljubav koju je Obećani Mesija a.s. imao za Poslanika u ovo doba mu je dala čast širenja tog svjetla u svijetu. Ako osoba tvrdi da voli Allaha i Poslanika onda je za njih neophodno da

slijede Obećanog Mesiju jer je ovo Božija naredba i naredba Njegovog Poslanika. Zbog ove veze je naša Zajednica bila povezana s Halifatom, i blagoslovljena *nurom* od kojeg je najveća mjera bila data Časnom Poslaniku s.a.v.s. i u ovo doba je taj *nur* oživio njegov revni poklonik i sluga.

Mir u svijetu je također povezan sa Obećanim Mesijom koji je ispunio izjavu (Poslanika) da će on pozivati svijet ljubavi, naklonosti i miru, utemeljit će Božije dužnosti i osvjetlit će svijet Božijim svjetlom i bit će izvor mira svijeta. Bilo je predskazano da će u ovo doba biti kraj ratova. U svjetlu ovoga, vječni slijed halifata će to dalje nositi. Hazreti Muslih Maud r.a. (drugi halifa Obećanog Mesije a.s.) je rekao da su tri aspekta potrebna za širenje *nura*: Božanstvo, poslanstvo i Halifat i sve dotle dok vjernici drže vjeru i čine dobra djela nastavit će se napredovanje ovog *nura*.

Da nas Allah osposobi da i dalje budemo blagoslovljeni ovim *nurom* i da ga nikad ne budemo lišeni. Da muslimani, naša braća, razumiju ovu stvarnost - drugi se neće usuditi da stvaraju huku i buku koje češće dižu protiv islama. U jedinstvu je snaga i radi ovoga je Obećani Mesija bio poslan. Nedavno je u Švicarskoj bila podignuta vika protiv minareta. Njihove crkve također imaju zvonike, kakvu štetu donose minareti? U svakom slučaju, vika je bila podignuta; to je dio protiv-islamskog stava i izgleda da je stvarna zavjera, bit će napravljeni dalji zahtjevi. Da nas Allah, Svojom milošću zaštititi od svakog zla. Mi treba da molimo Allaha da svaku zavjeru neprijatelja islama učini promašenom i neuspješnom.

Hudba 11. decembra 2009.

Božiji atribut An Nur (Svjetlo)

Kratki sadržaj hudbe koju je 11. decembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi petkom danas nastavio na temu Božijeg atributa An Nur (Svjetlo).

Huzur je rekao da će danas objasniti kur'anski ajet koji je naveo prošle sedmice ali ga nije objasnio. *Nur* je svjetlo koje se širi i dvije su vrste ovog svjetla. Ovosvjetsko i ahiretsko. Opet su dvije vrste ovosvjetskog svjetla: ono koje se shvata kroz duhovnu pronicljivost i naziva se *makool* (odnosi se na razum) i postiže se kroz mudrost, i svjetlo je mudrosti i svjetla Kur'ana. Druga vrsta svjetla u kojoj fizičko oko vidi je nazvana *mahsoos* (odnosi se na čula) i svjetlo je u Suncu, Mjesecu i zvijezdama.

Primjer svjetla koje vidimo fizičkim okom je u suri Junuz ajet 6:

“On je taj ko je radi svjetla Sunce (koje širi svjetlo) stvorio i Mjesec radi sjaja (odsjava)...” (10:6)

(Arapska) riječ upotrebljena u ovom ajetu za svjetlo Sunca je *zia* a za Mjesec *nur*; možda će se neko začuditi o ovoj razlici. Leksikon smatra *zia* više svijetlim nego *nur*. *Zia* je ono svjetlo koje je upaljeno od sebe a *nur* je općenito ona svjetlost (sjaj) koje uzima svjetlo od drugog izvora. Međutim, Allah je proglasio: *'Allah je Svjetlo nebesa i Zemlje...'* (24:36). Objašnjenje činjenice da je Allah rekao da je On Nur je da je Nur također upotrebljena u uključenom značenju *zia*. Allah je rekao o Časnom Poslaniku s.a.v.s. da je *žsiradžum muniira'* (*siradž* se prevodi kao sunce/lampa a *muniira* se prevodi kao onaj koji svijetli). To znači, on je svjetleće sunce od kojeg će drugi primiti svjetlo dok je njegovo svjetlo također od Allaha. Huzur je objasnio da zraka *zia* se također naziva *nur*.

Odašiljanje Božijeg svjetla se može vidjeti i u fizičkom i u duhovnom svijetu. Istinska spoznaja o svemiru može se postići samo ako se shvata sa od Allaha datim *nurom*. Izvor koji omogućuje nekoj stvari da se vidi također se naziva *nur*. Allah je potčinio Sunce, Mjesec i sve što je u svemiru da služi čovječanstvu. Ateista ne može vidjeti Allaha u djelovanjima prirode iako ima koristi od toga odlikom Božije milosti Rahmanijata (Božije odlike da je Milostiv). S druge strane vjernik, kome je dat *nur* Kur'ana koristi se i fizički i duhovno. Na nekim mjestima je Allah spomenuo obje vrste svjetla tako da pažnju ljudi skrene na duhovnost kao i na stvari svijeta. U pogledu svjetla ahireta, Kur'an kaže:

“Njihovo svjetlo žurno će ići ispred njih i s njihove desne strane. Oni će reći: 'Gospodaru naš, usavrši nam svjetlo naše...’” (66:9)

Zatim je Huzur objasnio ajete koje je citirao prošle sedmice.

“O sljedbenici Knjige! Došao vam je Naš poslanik koji vam objašnjava mnoge stvari koje vi skrivate iz (svoje) Knjige i on preko mnogih stvari prelazi. Uistinu vam je od Allaha došlo svjetlo i jasna knjiga. S njom Allah upućuje one koji slijede Njegovo zadovoljstvo prema sigurnim putevima, i Svojom voljom ih izvodi iz mraka na svjetlo, i upućuje ih prema Pravom putu.” (5:16-17)

Huzur je rekao da su ljudi ranijih Knjiga ili ih promijenili ili prikrili jedan njihov dio. Nakon što je bio obavješten od Allaha, Časni Poslanik s.a.v.s. je ponovo predstavio ova učenja kao i mnoga nova, otvarajući tako sveobuhvatne puteve približavanja Allahu; puteve koji su u skladu sa ljudskom prirodom. Poslanik s.a.v.s. nije bio ni od istoka ni od zapada, on je dao učenja koja su bila bazirana na umjerenosti.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je Božijim poslanicima data objava u skladu sa njihovom prirodom. Musa a.s. je imao dojmljiv Šerijat u formi Tevrata koji mu je bio objavljen jer je njegova priroda bila dojmljiva i oštra, dok je Isa a.s. imao nježnu, samilosnu prirodu i učenje Evanđelja je bazirano na blagosti. Priroda Časnog Poslanika s.a.v.s. je bila umjerena, niti previše blaga niti previše oštra, nego je bila blagoslovljeno pronicljiva (i bistra) i takvo je bilo i učenje koje mu je bilo objavljeno u formi Časnog Kur’ana. Kao što on kaže:

“A zlo se može uzvratiti istom mjerom; a ako neko oprost i to dovede do popravljajanja, njegova nagrada je kod Allaha...” (42:41)

U islamu je kazna strogo povezana sa popravljajanjem. Ako je moguće postići popravak oprostom onda je to ono čemu treba pribjeći. Međutim, ako je kazna jedini način da se ovo postigne, onda je neophodno kazniti u omjeru počinjenog prijestupa.

Prema tome je Poslanik koji je ispovjedao stara i nova učenja došao sa jasnom Knjigom. To što je bilo nazvano *’siradžum muniira’* je bio *nur* osobe Časnog Poslanika s.a.v.s., i kroz kojeg je Božije svjetlo bilo dalje rasvijetljeno. U skladu sa Božijim obećanjem i pretskazanjem Časnog Poslanika s.a.v.s. najveći dio *nura* Poslanika s.a.v.s. je trebao biti dat osobi koja će biti Mesija i Mehdi, i kojoj će biti poklonjena titula *’poslanik iz ummeta’*. Zato što ko god je trebao poprimiti ovaj pečat poslanstva Časnog Poslanika, *’siradžum muniira’* s.a.v.s., morao je biti napunjen Božijim svjetlom. Časni Poslanik s.a.v.s. je bio nepismen ali je došao sa savršenim svjetlom nebesa koje je divljake preobrazilo u ljude visokih

morala. Dok Evropa danas govori o prosvjetljenju, ljudi koji su stekli ovaj *nur* utemeljili su autoritet svoga znanja prije hiljadu godina. Njihovo znanje nije bilo jednostavno duhovno znanje, zapravo je ono išlo ruku pod ruku sa svjetskim blagostanjem i napretkom. Svjetlo muslimanskog svijeta je osvijetlilo ostatak svijeta. Međutim, muslimani treba da se zamisle zašto se danas taj *nur* ne emituje od njih i ne osvjetljava svijet. Razlog je jasan: oni odbijaju onoga ko je istinski odraz *nura* Časnog Poslanika s.a.v.s. u ovo doba. Ovo je također trenutak da se Ahmadi muslimani zamisle da se ovaj *nur* ne može steći jednostavnim verbalnim ispovjedanjem. Zapravo je neophodno da se zamisle nad ovim učenjima i kur'anskim objašnjenjima istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s., Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao nemojte tražiti to svjetlo zadubljujući se u ovaj svijet, tražite to svjetlo udubljujući se u Časni Kur'an. Sretni su oni koji ispunjavaju svoja obećanja bai'ata.

Ja uvijek gledam sa zadivljenošću na ovog Arapskog Poslanika, čije ime je Muhammed, hiljade blagoslova i mir neka su na njemu. Kako je on Poslanik uzvišenog položaja! Čovjek ne može shvatiti krajnji vrhunac njegovog položaja, i čovjek nema moći da shvati njegovu duhovnu moć. Nažalost, ljudi nisu spoznali njegov pravi status na koji je on imao pravo. A, on je taj hrabri šampion koji je na ovaj svijet ponovno uspostavio Teuhid (Božije jedinstvo) koje je bilo nestalo sa svijeta. On je imao najveću ljubav prema Allahu, isto tako je imao najdublje saosjećanje za čovječanstvo. Zato mu je Allah, Koji je potpuno dobro znao tajne njegovog srca, dao prednost nad svim Poslanicama i svim ljudima, prvim i zadnjim, i podario mu želje njegovog života. On je glavno vrelo svake milosti, i svaka osoba koja tvrdi bilo kakvu superiornost bez priznavanja njegove milosti, nije čovjek nego potomak šejtana. Njemu je bio dat ključ svakoj uzvisitosti i bila mu je data riznica svakog razumijevanja. Onaj ko ne prima kroz njega uskraćen je zauvijek. Ja sam ništa i ne posjedujem ništa. Bio bih krajnje nezahvalan da ne priznam da sam naučio istinsko Božije Jedinstvo kroz ovog Poslanika. Mi smo postigli prepoznavanje živog Allaha kroz ovog savršenog Poslanika i kroz njegovo svjetlo. Meni je kroz ovog plemenitog Poslanika bila data čast blizine s Allahom, kroz koju opažamo Njegovo lice. Zraka ovog sunca upute pada na mene kao sunčevi zraci i ja sam neprestalno bio osvijetljen samo toliko dugo koliko sam bio prilagođen prema tome.' (*Roohani Khazain, tom 22: Haqiqatul-Wahi, str. 118-119*)

Huzur je rekao ovaj isječak treba biti dovoljan da zadovolji svaku osobu pobožne prirode među onima koji prigovaraju o uzvišenom poštovanju koje je Obećani Mesija a.s. imao za Časnog Poslanika s.a.v.s., i da on za sebe nije vidio nikakav status odvojeno od Časnog Poslanika s.a.v.s.

Naprijed spomenuti ajet 17 iz sure Al Maida kaže da su ova dva svjetla osobe Časnog poslanika s.a.v.s. i Časnog Kur'ana jedina dva aspekta koje je Allah odredio izvorima za postizanje Njegovog zadovoljstva i da upute putevima sigurnosti. Putevi sigurnosti su oni koji bezbjedno vode Allahu, nakon što su zaštićeni od šejtana, i kroz njih osoba može steći dobrotvornost *nura*. Putevi sigurnosti su poklonjeni onima koji, nakon što su upućeni od Allaha, traže Njegovo zadovoljstvo i krenu prema 'ispravnom putu' (*siiratil mustekiim*).

Najizvanredniji uzor traženja Božijeg zadovoljstva poslije Časnog Poslanika s.a.v.s. pokazali su njegovi ashabi. Ovo je bilo postignuto odlikom njegove duhovne moći i njegove religijski moralne obuke. Ne samo da je on ashabe izveo iz mraka na svjetlo nego im je također dao čast (pozdrava) *raziAllahu anhum* (da Allah bude zadovoljan s njima). Nakon što su postigli *nur*, oni su postali izvanredni uzori i Časni Poslanik s.a.v.s. ih je uporedio sa zvijezdama vodiljama. Naj sretniji su bili oni kojima je bila poklonjena prva dobrotvornost. U skladu sa Božijim obećanjem u kasnijem dobu On je poslao istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. i učinio ga odrazom *nura* njegovog učitelja. Zauzvrat, oni koji su iz prve ruke primili dobrotvornost Obećanog Mesije a.s. također su napunili svoja srca *nurom* i bili utemeljeni na *siiratil mustekiim*.

Huzur je rekao da nas je Allah poučio dovi *siratil mustekiim*. Svaki od nas treba nastojati da prema svojim mogućnostima traži dobrotvornost od njenog *nura*. Nekima je dato više a nekima manje ali svakoj osobi je dat *nur*. Nije rečeno da svako treba da postigne najviši položaj, ali je trud neophodan. Jedini Allah upućuje ka *siratil mustekiim*. S ciljem da idemo na *siratil mustekiim* potreban je *nur* a *nur* se može postići od Božijeg Poslanika s.a.v.s. i Časnog Kur'ana.

Obećani Mesija a.s. je objasnio *siratil mustekiim*:

“Treba da razumijete da *siratil mustekiim* koji je baziran na istini i mudrosti ima tri aspekta: teoretski, praktični i koji se odnosi na svoje 'ja'. Svaki od ovih je opet trostruk. Na primjer, teorijski obuhvata

poštovanje onoga što pripada Allahu, onoga što pripada Njegovim stvorenjima, i što pripada nama. Praktični aspekt zahtijeva ispunjavanje svaka tri skupa obaveza. Ono što pripada Allahu u teorijskoj oblasti je da Ga poštujemo kao Jednog, Izvora svake dobrobiti, koji obuhvata sve izvanrednosti, da je porijeklo i povratak svega, slobodan od svake nesavršenosti i propusta, sjedinjujući u Sebi sve savršene odlike i Jedino Biće kojem pripada obožavanje. Ovo je teorija *siratil mustekiim* u pogledu onoga što pripada Allahu. Njen praktični aspekt obuhvata da Mu se pokoravamo sa savršenom iskrenošću, da nikoga ne pridružujemo u pokornosti koja pripada Njemu, da samo Njega molimo gledajući s poštovanjem jedino prema Njemu za unapređivanje svoje dobrobiti i da sebe smatramo nevažnim u ljubavi prema Njemu.

Ovo je praktični *siratil mustekiim* u pogledu onoga što pripada Allahu, i ovo je sama istina. Teoretski *siratil mustekiim* u pogledu onoga što pripada bližnjima, sadrži se u tome da ih prihvatimo kao svoje bližnje, kao Božije robove i u tom svojstvu da ne vrijede ništa neovisno od Njega. Jer istinsko cijenjenje Božijih stvorenja je da je njihovo postojanje jedino došlo od Njega i nepostojeće je u sebi, da su svi smrtni. Ovo je teorijska definicija *tevhida* (Jedinstva), jer ona ističe visok položaj Jednog Bića Koje ne pati ni od kakvog nedostatka i Savršeno je u Svom Biću.

Praktični *siratil mustekiim* u pogledu onoga što pripada bližnjima sastoji se u praktičnoj iskrenoj vrlini, to jest, da činimo što je najdobrotvornije i prikladno za njih. Ovo je praktični *tevhid* (Jedinstvo), budući da je cilj stvaranja da sva djela trebaju biti odraz Božijih atributa.

Hudba 18. decembra 2009.

Svrha džamija i džamija Nur, Frankfurt

Kratki sadržaj hudbe koju je 18. decembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je na početku hudbe petkom proučio slijedeće ajete:

“Ti reci: ‘Moj Gospodar naređuje pravednost. I koncentrišite svu svoju pažnju (na Allaha) u svakoj džamiji, i pozivajte Njega, pokazujući se iskrenim prema Njemu u vjeri. Kako vas je On prvi put stvorio, tako ćete se (poslije smrti) vratiti. (7:30)

Oni koji se kaju, koji se mole, koji (Njega) hvale, koji putuju (na Božijem putu), koji se saginju (radi Allaha), koji padaju na sedždu, koji naređuju dobro i zabranjuju zlo, i koji čuvaju Allahove granice, (svi su oni istinski vjernici). I podaj radosne vijesti onima koji vjeruju.” (9:112)

Huzur je rekao da je ovo njegova prva hudba u mesdžid Nuru, Frankfurt. Ove godine se navršilo pedeset godina od otvaranja ove džamije. U vrijeme njene konstrukcije ona je bila izgrađena prema sredstvima i potrebama Zajednice ali je sada Zajednica prerasla njenu veličinu i zato je od mnogih ljudi iz drugih oblasti zatraženo da danas ne dođu ovdje na džumu. Naša prva džamija izgrađena u Njemačkoj je bila u Hamburgu a ovo je bila druga. Džemat Njemačke je želio da obilježi ovaj događaj navršavanja pedeset godina ove džamije i pozvali su neke ugledne goste. Amir sahib Njemačke je zamolio Huzura da prisustvuje ovom događaju na što je Huzur pristao u pogledu izgleda da ovom zgodom kaže nešto o islamu ovim uglednicima koji su pozvani. Iako su ljudi koji su pozvani donekle upoznati sa islamom ali na ovaj način će Huzur moći da im lično saopći poruku.

Ima mnogo drugih džamija naše Zajednice koje su izgrađene prije 75 ili 100 godina. Međutim, značaj džamije nije u tome da je izgrađena prije 50 ili 75 godina. Značaj džamije i njena ljepota je s ljudima koji dolaze u nju pet puta dnevno držeći se bogobožnosti.

Časni Kur’an i hadisi pružaju mnoge upute o značaju i dostojanstvu džamije i osobnost je Ahmadi muslimana da prepoznaju ovaj značaj džamije; Huzur će dati izlaganje danas obzirom na ovo.

Ime ove džamije, odakle je Huzur održao svoju hudbu, kao što Ahmadi širom svijeta dosada znaju, je mesdžid Nur. Slučajno je Huzur u zadnje dvije hudbe govorio o Božijem atributu An Nur.

Ova džamija i svaka druga naša džamija je izgrađena da utemelji Božiji Nur (Svjetlo) u srcima i raširi ga oko nas, bez obzira kako se džamija zove.

Ovo je *nur* koji je Allah spustio Časnom Poslaniku s.a.v.s. kroz Časni Kur'an i u ovo doba učinio Obećanog Mesiju a.s. njegovim odrazom tako da ono može biti rašireno svuda širom svijeta.

Huzur je rekao da je nesreća Švicarske vlade da su popustili pogledu anti-islamske političke partije i održali referendum protiv gradnje minareta na džamijama.

Prema izvještaju samo je 32% ljudi glasalo u prilog ove zabrane. Većina drugih se uzdržalo ili nisu bili u prilog ove zabrane.

Dok je ostatak muslimana ravnodušan i nemaran o ovome, Zajednica Obećanog Mesije a.s. je ta koja je iznijela zabrinutost na ovu zabranu, sazvali smo javni sastanak i susreli se sa političarima da bi oni izrazili svoju zabrinutost, i oni zaista nastavljaju s tim. Neki političari si iskazali svoje izvinjenje u ovom pogledu.

U Cirihu su zborovi (lokalnih) ljudi izašli na ulice u protestu protiv ove besmislene zabrane. U međuvremenu je jedan političar otišao dalje i rekao da treba da isto tako zabrane pokrivanje. Međutim, članovi njegove političke partije su podigli prigovor na ovaj proglas svog nacionalnog vođe i on je morao da izrazi izvinjenje na televiziji. Privremeni vođa partije je pisao s naklonošću Amir sahibu Švicarske u pogledu ovog događaja. Huzur je rekao da se zaista časni ljudi nalaze svuda.

Huzur je rekao da Ahmadija zajednica brani islam svuda širom svijeta dok takozvani nadzornici islama ili verbalno vrijeđaju jedan drugog ili se igraju sa životima nevinih ljudi. Pa ipak oni stavljaju pod pitanje potrebu za dolaskom Mesije. Oni kažu da imaju *nur* u formi zadnjeg Poslanika s.a.v.s. i jasne Knjige-Kur'ana. Zaista, mi također ispovjedamo isto i imamo veće vjerovanje u to. Međutim, s ciljem da imamo udjela u ovom *nuru*, u skladu sa Božijim pretskazanjem i pretskazanjem Časnog Poslanika s.a.v.s. bila je potrebna osoba u ovo doba da ovaj *nur* odnese još dalje.

Španski satelitski kanal je prenio program protiv Švicarske zabrane minareta. Ovaj kanal je pokazao sliku naše džamije u Pedro Abad (Španija) i intervjuisao mnoge lokalne ljude koji su govorili protiv zakona o zabrani i govorili su vrlo pohvalno o našoj džamiji i rekli da ova džamija daje poruku mira i harmonije. Jedna osoba je otišla tako daleko da je rekla da su ovo stvarno miroljubivi ljudi i da treba da se ugledamo na njih, da ih oponašamo.

Takva je revolucionarna promjena koju je Zajednica Obećanog Mesije a.s. proizvela, nakon što je primila vjersku obuku od njega, da su se ovi ljudi prije samo nekoliko decenija možda osjećali neugodno da pozdrave muslimane a danas oni otvoreno kažu na televiziji da što se tiče mira ove ljude treba oponašati.

Krajnje je protivno zdravom razumu staviti zabranu na gradnju minareta. Čak i ako pretpostavimo da su svi muslimani ekstremisti, hoće li zabrana na minarete zaustaviti ekstremizam? Riječ *minar* (minaret) je izvedena iz korijena riječi *nur*. Svrha minareta je da sa uzvišenja poziva ljude obožavanju jednog Allaha. U vrijeme prije struje ovo je služilo toj svrhi. Sada je minaret simboličan i u muslimanskim zemljama je tamo stavljen zvučnik da prenosi ezan. Huzur je rekao da ako trebaju biti podignuti prigovori, onda treba prigovarati i na zvonike crkava. Međutim, to nije naš cilj. Svrha minareta je da prenese ezan, koji je proglašavanje Božijeg Jedinstva, proglašavanje da je Muhammed s.a.v.s. Božiji poslanik, ezan poziva obožavanju zato što je to svrha našeg postojanja, on poziva blagostanju (i napretku) da ljudi tako mogu ispuniti svoj život na ovom svijetu i na ahiretu. Kako prelijepu i zdravu poruku minareti objavljuju.

Uprkos činjenice da mi možemo podići prigovore o crkvama (zvonnicima) mi to ne činimo, jer mi ne želimo da se igramo sa religijskim osjećajima drugih. Mi poštujemo crkve i sinagoge. Časni Kur'an od nas traži da ih ne samo poštujemo nego da ih također zaštitimo.

Izviještavanje štampe prije pedeset godina, kad je ova džamija izgrađena, odrazila je pristojnost novinara tog vremena. U to vrijeme više od sedamdeset novina su izvjestile o izgradnji ove džamije i dale ovakve iskaze: 'U Frankfurtu je izgrađena bijela džamija sa visokim i krasnim minaretima.' 'Kuća Božija u Frankfurtu.' 'Islam ide prema Evropi: sljedbenici Muhammeda a.s. su ranije stigli do južne Francuske uz pomoć sablje. Ovaj zadatak je u sadašnjem dobu obavljen duhovnim oružjem... pokret koji je pogotovu izgradio džamije u raznim oblastima je pokret Mirze Ghulam Ahmada iz Kadiana (a.s.)...'

Treba da zabilježite da u vrijeme kad je tamo bio samo mali broj Ahmadi muslimana u Njemačkoj da je, zbog toga što je prava poruka dolazila iz ove džamije, štampa predstavila ovu poruku Časnog Poslanika s.a.v.s. i Obećanog Mesije a.s. s velikim poštovanjem. Sada kad je broj Ahmadi muslimana u Njemačkoj znatno porastao, oni treba da nastoje upornije nego prije da predstave istinsku sliku islama.

Minareti su prelijepi danas kao što su bili i u prošlosti ali su ljudi izgubili svoju sklonost poštenju. Islam je prikazan u negativnom svjetlu i neki dijelovi štampe igraju nekonstruktivnu ulogu u ovome.

Juče je bilo na vijestima da je jedan Britanac ubio svoju petnaestogodišnju kćerku. Ova vijest je bila predstavljena ovako: 'Musliman ubio svoju kćerku'. Zapadnjaci čine prijestupe nalik ovome i još gore ali nikada se ne daju vijesti da je kršćanin ili Jevrej počinio ovaj kriminal. Međutim, ako je počinilac musliman, on se uvijek predstavlja s pozivanjem na njegovu vjeru. Ovo pokazuje da postoji pokret protiv islama.

Dužnost je svih muslimana koji žive na zapadu da se poprave i ustanu protiv ovog pokreta. Međutim, danas ovo nije za svakoga da radi. To je samo u sudbini Zajednice Obećanog Mesije a.s. To je zadatak onih koji dođu u zavjet istinskog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. da ovo smatraju svojom odgovornošću.

Božiji *nur* treba kroz posredstvo džamija biti upućen do svake pojedine osobe u Evropi. Ovo će se dogoditi kad budete povezani s džamijama držeći se bogobožnosti. Položaj i značaj džamija treba uvijek biti naše stajalište.

Huzur je rekao da prvi ajet koji je proučio (7:30) daje prekrasno učenje. Ljudi prigovaraju da su džamije središte ekstremizma, ali prva naredba koju ovaj ajet daje je da utemeljimo pravdu i jedino onda skreće pažnju na obožavanje Allaha. Zaista, s ciljem da ispuni dužnosti prema Allahu (oda poštovanje prema onome što pripada Allahu) čovjek treba da očisti svoje srce. Časni Kur'an kaže: *kad vladate među ljudima, vladate s pravdom* (4:59). On ne naređuje da s pravdom sudimo samo među muslimanima jer je njegovo učenje za cijelo čovječanstvo, kao što je rečeno:

'... nemojte da vas neprijateljstvo nekog naroda navede da ne postupate pravedno...' (5:9)

Huzur je rekao da je džamija mjesto gdje čovjek dolazi da se moli (saginje) pred Allahom stojeći čvrsto na bogobožnosti i ispunjavajući zahtjeve pravde. Riječ '*mesdžid*' je izvedena iz riječi '*sedžda*', to jest ekstremna forma poslušnosti i pokornosti. Ovo je ono što ovaj kur'anski ajet naređuje; kad vrijeme namaza dolazi, prizivajte Allaha u džamiji, jer jedini On upućuje na Ispravan put. Jedini On može stvoriti istinski

duh 'sedžde' u nama, jedini On nam poklanja iskrenost vjere da ostajemo na njenim naredbama, jedini On nas osposobljava da ispunimo sve zahtjeve pravde i jedni Allah je taj koji skreće našu pažnju na obaveze prema Njemu i naše obaveze prema ljudima. Mi se danas saginjemo pred Tobom, saginjemo se da nas osposobiš da ispunimo svoje dužnosti.

Istinski vjernik, koji ima čvrstu vjeru u ahiret, ne može raditi nešto što će ga lišiti blagoslova ahireta. Ako neko nije privučen da učini da svaki njegov postupak bude valjan, onda će nam također izmaći položaji duhovnog napredovanja.

Nema nikakve sumnje da se negdje događa da, s jedne strane vjernik dolazi u džamiju da obožava Allaha s ciljem da traži Njegovo zadovoljstvo a s druge strane iz džamije proizilazi glas mržnje koji može stvoriti nered u svijetu.

Džamije su simboli razvijanja odavanja poštovanja onome što pripada Allahu i onome što pripada čovječanstvu, i minareti su izvor postizanja ovoga i korišteni su da pozivaju ljude.

Danas je obaveza nas, Ahmadi muslimana, da kažemo svijetu o stvarnosti islama. Trajanje ovog svijeta leži u prihvatanju jednog Allaha i traganju za Njegovim *Nurom*. Ako se ovo svjetlo može naći na ovom svijetu, to je Časni Poslanik s.a.v.s. i zadnji Šerijat. Ova Knjiga je jedini izvor stalnosti ovog svijeta i njeno učenje je garancija svjetskog mira, kao što Kur'an kaže u 9:112 (koji je Huzur proučio na početku hudbe).

Huzur je rekao da su takve karakteristike istinskih vjernika (kao što je spomenuto u 9:112).

Prva karakteristika koja je navedena je da se oni odvoje od poroka.

Druga karakteristika je da obožavaju Allaha. Očito ako je neko naklonjen Allahu također će biti privučen Njegovom obožavanju. Istinski vjernik koji ima savršenu vjeru uvijek nastoji najviše što može i shvata da bez obožavanja njegov život nije potpun. Huzur je rekao da je saznao da prisustvo u ovoj džamiji nije redovito i također je izviješteno u lokalnim novinama da se nekada obavljalo pet dnevnih namaza u ovoj džamiji ali da se sada koristi samo za džumu namaz. Huzur je naredio da se ovo popravi. Huzur je rekao da u vrijeme polaganja kamena temeljca za džamije, drugi često pitaju zašto mi gradimo džamije. Neki dan je također jedna osoba iz medija postavila ovo pitanje Huzuru. Jednostavan odgovor na ovo je da skupni namaz ima veći značaj u našoj religiji i mi gradimo džamije za ovu svrhu. Iskren namaz skreće pažnju

prema onome što pripada Allahu i onome što pripada čovječanstvu. Što se tiče onih koji svoj namaz ne obavljaju s ovim razmišljanjem, Kur'an kaže:

“Teško onim klanjačima.” (107:5)

Istinski vjernik je onaj ko hvali Allaha i samo ona osoba može istinski hvaliti Allaha koja vjeruje da je Allah Posjednik svih izvanrednih atributa i onda se pokorava Allahu u stavljanju Njegovih naredbi u praksu.

Ovo su ljudi koji naređuju dobro i zabranjuju zlo i paze na granice koje je Allah postavio. Šta su granice koje je Allah postavio? To su sve naredbe date u Časnom Kur'anu. Zadatak bogobožne osobe je da ostane unutar ovih granica.

Ovim ljudima Allah daje radosne vijesti da ih sva vika opzicije ni najmanje ne može oštetiti.

Huzur je rekao da želi da ovdje doda da Allah također daje radosne vijesti onima koji 'idu okolo zemljom služeći Njega'. Ovo znači oni koji izlaze da šire poruku istine, radi tabliga (prenesena poruka islama). Ovo također uključuje one čija je situacija u njihovoj zemlji tako stiješnjena za njih da su prisiljeni da se isele u druge zemlje, kao što Allah naređuje.

Huzur je rekao da je većina prisutnih došla na zapad iz ovog razloga i ljubaznost je Njemačke vlade da je ovo priznala i odobrila im da ovdje žive. Uvijek treba da imamo na umu da ako želimo da naš konačni cilj bude traženje Božijeg zadovoljstva, i želimo da budemo među onima koji u praksi pokazuju vrline i šire ih u društvu, i koji spašavaju društvo mi treba da sve Božije naredbe stavimo u praksu i također da poučimo naše mlađe generacije o njima. Inače će neprijatelji islama biti opravdani u tome da kažu da ne znaju šta je učenje naše religije, oni nam prijetu na bazi naših postupaka.

Svaki častan Ahmadi musliman treba biti krajnje oprezan da ne donese loš ugled Ahmadijatu, istinskom islamu, bilo kakvim svojim postupkom i uvijek treba da vodi računa da je Obećani Mesija a.s. rekao: 'Nemojte nas dovoditi na zao glas nakon što se udružili s nama.'

Svaki Ahmadi musliman treba da shvati da je bio u stanju da podigne svoj životni standard i ima priliku da živi životom slobode u ovoj zemlji zbog Ahmadijata. Zato treba da svoje živote potrošite na način da vas učini primaocima Božijeg zadovoljstva.

Allah je muslimanima dao vrlo visok položaj i Ahmadi, koji su dali zavjet Obećanog Mesije a.s. su tako usmjereni da čine najviše što mogu da postignu ovaj položaj i da ga čuvaju.

Allah je rekao:

'Vi ste najbolji ummet izveden za dobrobit čovječanstva...' (3:111)

Bez obzira na religiju, danas je dobro čovječanstva povezano s vama. Ovo je ogromna čast i nije bila data bez razloga. Zapravo, ona je poklonjena zato što vi 'naređujete dobro a zabranjujete zlo.'

Svaki Ahmadi treba da vodi računa da je naš zadatak da oborimo zapreke mržnje. Ove zapreke trebaju biti oborene unapređivanjem vrlina i obožavanjem Allaha, nastanjivanjem džamija, da budemo zahvalni Božijim robovima; zahvalni da smo, kad je zemlja bila skućena za nas, bili u stanju da se raširimo po zemlji. Ovo je bilo s Božijom milošću.

Ovo je također bilo zato što kad u kasnijem dobu, budu podignuti zidovi ogorčenosti i nepovjerenja zbog postupaka nekoliko muslimana, Ahmadi da budu prisutni da brane islam kroz praksu njegovih istinskih učenja.

Danas, mi treba da pozovemo svijet da dođe i vidi šta je stvarnost džamija, šta je stvarnost minareta. Pozovite ih da dođu i vide šta su istinski visoki morali, šta su vrline, kako se naređuje dobro i kako se zabranjuje zlo. Pozovite ih da ih obavijestite kako mir može biti utemeljen u svijetu. Ovo je zaista ogromna odgovornost koja je stavljena na Ahmadi muslimane koju oni trebaju ispuniti kroz svoju praksu Ahmadijata, istinskog islama.

Svaki Ahmadi muslimna, muškarac, žena, dijete i omladina čvrsto potvrđuju da će žrtvovati svoj život, imetak i čast za ovu svrhu. Ako mi nismo u stanju da napravimo razliku između nas i drugih muslimana, nećemo biti u stanju da branimo islam.

Obećani Mesija a.s. je rekao, vi i drugi ste jednaki u pravljenju tvrdnji ali Allah nije zadovoljan sa pukim tvrdnjama.

Huzur je rekao da, da bi bili žnajbolji ummet' mi moramo predstaviti svoje praktične primjere; da nas Allah osposobi za to.

Zatim je Huzur rekao da je u toku otvaranja džamija postalo običaj gdje su džamije male da se prijem održava unutar džamije tako da se prostre neka prostirka preko poda. Ovo više neće biti dozvoljeno. Ako

se održava prijem u toku otvaranja džamije, treba da vani u dvorištu bude postavljen šator za ovu svrhu. Nikakav aranžman za hranu ne treba da bude u unutrašnjem prostoru džamije. Ovo treba da prime na znanje svi džemati širom svijeta.

Hudba 25. decembra 2009.

Božiji atribut An Nur (Svjetlo)

Kratki sadržaj hudbe koju je 25. decembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi petkom danas na početku proučio ajet 23 iz sure Az Zumar i dao izlaganje o Božijem *nuru*. Prijevod ovog ajeta glasi:

“Zar je onaj čije grudi Allah otvori za islam, i on također stoji na svjetlu od Gospodara svoga, (isti kao i onaj ko ne čini zikr)? Teško onima čija su srca otvrdnula prema spominjanju Allaha! Oni su ti koji su u očitoj zabludi.” (39:23)

Huzur je rekao bez sumnje Allah je taj koji vodi uputi i da poklanja uputu. Kao što je rečeno u Kur'anu:

“Zaista ti ne možeš uputiti koga ti hoćeš – Allah upućuje koga On hoće; a On najbolje zna one koji su prikladni da prime uputu.” (28:57)

Želja Časnog Poslanika s.a.v.s. je bila da svijet prihvati *nur* (svjetlo) koje je on donio, uputu koju je on predstavio. Tako da svijet, nakon što uzme jednu mjeru ovog *nura*, može osvijetliti svoja srca i naći blizinu Allahu. Ovo je bio iz razloga što je on znao da odbijanje ovog *nura* može izazvati Božiju kaznu i njegovo srce je bilo puno sažaljenja prema čovječanstvu. On nije mogao podnijeti da bilo koja osoba ode sa ovog svijeta a da ne primi ovu uputu. Tako da je ustajao noću da klanja i moli Allaha iskrenim sažaljenjem. S obzirom na ovu njegovu duboku brigu zbog ljudi bio je objavljen slijedeći ajet:

“Da li ćeš ti uništiti sebe zbog toga što oni neće da budu vjernici?”
(26:4)

Allah je tako proglasio da je samo na Njemu da pokloni uputu i jedini On najbolje zna ko teži da bude upućen i ko želi da bude upućen. To je ta osoba kojoj bude data uputa i koja prima mjeru *nura* koji je bio dat Časnom Poslaniku s.a.v.s. Takva srca nastavljaju biti osvijetljena *nurom* i ispunjena su ljubavlju i spominjanjem Allaha, i ovo su ljudi koji su primaoci Božijeg zadovoljstva.

Preljepo učenje islama ispunjava srca takvih vjernika i oni tragaju za sve višim standardima ljubavi prema Allahu i Njegovom Poslaniku. Ovo ih vodi na beskrajne staze i povećava njihovo znanje i duhovnost. Gdje god padne svjetlo ovih ljudi, pobožne duše ga upijaju. Allah kaže u Kur'anu:

“Zato, koga god Allah želi uputiti, On otvori njegove grudi za islam; a koga On želi ostaviti u zabludi, On steže njegove grudi kao kad čini napor da se penje (na visinu) prema nebu. Ovako Allah stavlja nečistoću na one koji ne vjeruju.” (6:126)

Allahovo je svojstvo da On u Svojim rukama drži poklanjanje upute ljudima. Svjetlo Sunca donosi dansko svjetlo, ali onaj ko drži zatvorena vrata i prozore, lišava sebe tog svjetla. U duhovnom svijetu, svjetlo dostiže samo one koji drže otvorenim prozore i vrata svojih srca. Postupak osobe je to što privlači Allahovu milost i kao rezultat on stiže uputu. Allah nije nepravedan. On pravi dva koraka prema osobi koja poduzme jedan korak prema Njemu i trči osobi koja ide prema Njemu. Zbog toga je značenje: *žZato, koga god Allah želi uputiti...* da On zna ko dobre volje i žudno nastoji da stekne Njegovo zadovoljstvo i u tom procesu je također revan da prihvati sve Njegove naredbe. Allah nastavlja da otvara srce takve osobe i on postiže pronicljivost i zamjetljivost istinskog islama. Njegovo klanjanje, post, hadž i dobar moral su radi Allaha a ne radi svijeta.

Neki nesretni ljudi zaboravljaju Allahove naredbe i smatraju religiju nepotrebnom. Drugi smatraju da je njihova religija i tradicije konačna riječ i ne prihvataju islam. Oni mogu u svojoj sredini biti smatrani da su od ugleda ali u Allahovim očima oni nisu čvrsti u vjeri; zato što poslije dolaska Časnog Poslanika s.a.v.s. i svjetla zadnjeg Šerijata, kako Allah kaže:

“Uistinu, (istinska) vjera kod Allaha je islam...” (3:20)

On uči savršenoj pokornosti i određuje puteve da ispunimo dug prema Allahu i prema ljudima. Ne postoji druga religija koja nam može pokazati puteve duhovnog napretka. Što se tiče: *’...a koga On želi ostaviti u zabludi On steže njegove grudi...’*, nije Allahova želja da steže i zatvori bilo čije srce. Kad je Allah poslao Adema a.s. On mu je naredio da će, ako izabere pobožnost, naći *nur* ali ako bude naklonjen prema šejtanu bit će predmet kazne. Prema tome, čovjekovi postupci su to što zatvara srca. Oni koji Allahove naredbe smatraju teretom zatvaraju prema sebi vrata Allahovih blagoslova. Njihova srca se dalje stežu kao onoga ko se penje na veliku visinu. Inače, Allah je tako dobronamjeran da, svaki put kad je na Zemlji smutnije i nered, On šalje Svog Vjerovjesnika da to dovede u red i popravi. Ovi Božiji Poslanici uzmu na sebe da izvrše ovaj zadatak naspram ogromnog neprijateljstva. Nad ovako dubokom zabrinutošću onoga ko je bio dobrotvor cijelog čovječanstva s.a.v.s. Allah je proglasio: *’Da li ćeš ti uništiti sebe zbog toga što oni neće da budu vjerni?’*

Oni koji su svjesno zapali u grijeh i ne žele da napuste pogrešan put, Allah ne pokazuje put ka dobru. Ovo je razlog upozorenja sadržanih u Kur’anu. Ona nisu jednostavno događaji iz vremena koja su prošla, kao da poslije dolaska Časnog Poslanika s.a.v.s. niko neće otići na krivi put i da je, ako je neko označen kao musliman, za njega prirodan duhovni napredak. Zapravo Kur’an sadrži mnoge naredbe koje objašnjavaju značaj klanjanja, *istighfara* i dobrih djela poslije primanja islama. On kaže da ako osoba ne pokazuje istinsku pokornost može dobiti Božiju kaznu. Međutim, pošto je islam konačni Šerijat, to je konačni minaret svjetla sa kojeg će svijet tražiti svjetlo do samog kraja i Allah će nastaviti da šalje ljude - na temelju potpune i apsolutne pokornosti i ljubavi prema Časnom Poslaniku s.a.v.s. - koji će upućivati Pravom putu i među onima kasnijim će biti poslan *Hatamul Hulafa* (pečat svih Halifa) kojem će biti poklonjen status poslanstva, koji će završiti zadatak za koji je Časni Poslanik s.a.v.s. došao ovom svijetu; da svuda širi Allahovo svjetlo. Allah je ovo pretekao i to je bilo potvrđeno u hadisima. Također je bila svesrdna želja istinskog i revnog poklonika Poslanika da ukloni *širk* (pripisivanje partnera s Allahom) sa ovog svijeta. Stanje muslimana, u kojem se dogodio dolazak Obećanog Mesije a.s. bilo je pogubno. Hiljade muslimana su otišli u kršćanstvo. Stanje stvari je danas također takvo; oni kažu da su upućeni, a ubijaju jedan drugog. Je li ubijanje nevinih,

neiskrenost, podmićivanje i uzurpiranje prava masa učenje islama? Ovo doba je imalo potrebu za Božijim vjerovjesnikom koji je bio poslan prema Božijem obećanju i čija je žarka svesrdna bila da oživi učenje islama i da osvijetli srca *nurom* koji mu je Allah dao. On je svoju misiju izvršio sa snažnom revnošću i bolom, obzirom da mu je Allah objavio: *'Da li ćeš ti uništiti sebe zbog toga što oni neće da budu vjernici?'* (Tadhkirah, str. 794). Predmet ajeta 6:126 je razlog za muslimane općenito da se zabrinu i također za Ahmadi muslimane da, ako tvrde da su muslimani, onda treba da zapamte da je islam ime za potpunu pokornost.

Obećani Mesija a.s. je rekao da većina ljudi nisu privučeni ka istinskoj čistoći srca, i istinskoj Božijoj ljubavi, i istinskom sažaljenju za Njegova stvorenja, podnošljivost, milost, pravdu, poniznost i druge čiste morale i bogobojaznost, čistoću i iskrenost koji su suština religije. On je rekao da je stvarna svrha religije da čovjek prepozna Istinskog Allaha i da stigne na takvo stajalište u Njegovoj ljubavi koje spali ljubav svega drugog osim Njegove ljubavi. Huzur je rekao da se ovo stajalište postiže sticanjem *nura* koji je Allah poslao, i ovo je *nur* Časnog Poslanika s.a.v.s. i Časnog Kur'ana.

Objašnjavajući ajet:

“Zar je onaj čije grudi Allah otvori za islam, i on također stoji na svjetlu od Gospodara svoga, (isti kao i onaj ko ne čini zikr)? Teško onima čija su srca otvrdnula prema spominjanju Allaha! Oni su ti koji su u očitoj zabludi.” (39:23)

Huzur je rekao da su srca ljudi otvrdla zato što su lišena spominjanja Allaha. Allah kaže da je spominjanje Njega značajan i ogroman uvjet da se postigne Njegova blizina. Spominjanje Njega je sa više izgleda, Časni Kur'an je također jedan način, kao što kaže:

“Zaista smo Mi objavili ovu opomenu i zaista ćemo je čuvati.” (15:10)

Huzur je rekao ovaj ajet pokazuje dolazak Obećanog Mesije i, u njegovim vlastitim riječima, on govori o vremenu kad će jedno društvo ljudi nastojati da zatru Njegovo spominjanje. To je vrijeme kad će ga (Kur'an) Allah sačuvati kroz jednog od Svojih vjerovjesnika. Opće poznata stvar je da je u vrijeme Obećanog Mesije a.s. juriš kršćanstva bio ogroman. U Indiji su hiljade muslimana postali kršćani. U to vrijeme Allah je poslao Mesiju za odbranu islama nakon što ga je ispunio *nurom* istinskog učenja islama.

Danas je među raznim ljudima podignuta huka i buka protiv islama. Nedavno je politička partija stvorila metež u Švicarskoj i proveli su referendum protiv gradnje minareta. Premda izvještaji kažu da lokalno stanovništvo nije u cjelosti učestvovalo u tome, ali u svakom slučaju referendum je održan. Vlada, kao i neki političari su postišeni zbog toga i sada je započela debata o tome da li je referendum uopće trebao biti održan. Bez obzira koliko protivnici naše Zajednice tvrdili da mi nemamo ništa sa islamom, oni ne mogu a da ne priznaju da je Obećani Mesija a.s. bio taj koji je odbranio islam u ovo doba i muslimane spasio od kršćanstva. Mnogi vjerski učenjaci tog vremena su ovo otvoreno priznali; ali su oni danas, zbog svojih ličnih interesa, počeli da se suprotstavljaju Obećanom Mesiji a.s. Međutim, neki protivnici su bili primorani priznati danas da se Mirza Ghulam Ahmad borio sa kršćanstvom i natjerao ga da se povuče. Oni kažu da učenjaci tog doba nisu imali znanja o Kur'anu i Bibliji koje je Mirza Ghulam Ahmad imao. Doktor Israr ul Haq je ovo otvoreno priznao na TV. Bilo da oni to prihvate ili ne znanje Obećanog Mesije a.s. o Kur'anu i Božija potpora su učinili da on obavi ovaj veliki posao; istina je da ga je Allah poslao da čuva Časni Kur'an i on je primorao neprijatelje da se povuku. Ovo je bilo odlikom mjere *nura* kojeg je primio od Časnog Poslanika s.a.v.s. i Časnog Kur'ana, i njegovo znanje o Kur'anu je bilo neusporedivo u ovo doba.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je Časni Kur'an nazvan opomenom zato što je podsjetnik unutarnjeg zakona čovjeka. Kur'an nije donio novo učenje, zapravo on je podsjetnik unutarnjeg zakona koji je urođen u čovjeku u obliku raznih moći. Tu je uzdržljivost, žrtvovanje, strogost, zadovoljstvo itd. – ukratko Kur'an čovjeka podsjeća na prirodu koja je urođena (u čovjeku).

Huzur je rekao da je najvažnije da učimo Časni Kur'an tako da pobožna priroda bude dalje osvijetljena njegovim svjetlom. Ako nedostaje praksa na učenja Kur'ana onda samo znanje o njemu ne može biti od koristi. Mnogo je velikih govornika i komentatora Časnog Kur'ana među ljudima izvan naše Zajednice ali sve dotle dok se oni ne zamisle na njemu, na način kako je Imama ovog doba poučio, njihovo je znanje samo vanjska ljuštura. Praktično dostojanstvo Časnog Kur'ana je kad se iskazuje poštovanje i onom što pripada Allahu i onom što pripada čovječanstvu.

Čitati naredbe Časnog Kur'ana i mentalno i verbalno ih pamtiti, zahtijeva da sve naredbe također budu stavljene u praksu. Kao što je rečeno u Kur'anu:

"...i obavlja namaz za Moj spomen." (20:15)

Jedan od najvećih naredbi Kur'ana je obavljanje namaza. Zaista je Obećani Mesija a.s. rekao da nema većeg obožavanja od namaza. On uklanja čovjekovu patnju i žalost, i rješava teškoće. Allah kaže:

"...Slušajte! Spominjanjem Allaha srca bivaju smirena." (13:29)

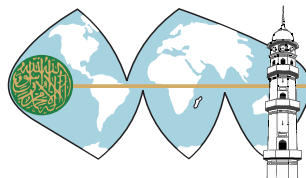
Huzur je rekao da mu ljudi često pišu da pitaju i on mnogo puta odgovori i sada želi da to ponovo kaže, da je namaz najveće obožavanje.

To je znak onih čija prsa su otvorena za islam da oni imaju *nur*. Oni spominju Allaha, obožavaju Ga i drže se Njegovih naredbi. Jer odsustvo toga postepeno otvrdne srca. Ovo je također razlog za otvrdnjavanje srca onih koji ne primaju islam. Obavezujuće je za vjernika da ispuni obožavanje Allaha spominjući Ga u srcu. Da Allah dadne da naš namaz bude za Allahovo zadovoljstvo, da budemo tako redovni u svom obavljanju namaza da svijet bude ispunjen spominjanjem Allaha. Da nas Allah spasi i našu generaciju od toga da odemo na krivi put i da uvijek budemo primaoci istinskog *nura*.

Zatim je Huzur najavio da sutra InšaAllah počinje dželsa u Kadianu, da treba da činimo dove da Allah osposobi sve prisutne na dželsi da obavljaju namaz i spominju Allaha u toku trajanja dželse i isto tako dok se kreću unaokolo. Oni treba da ispune grad Obećanog Mesije a.s. s dovama do te mjere da se Allahovi blagoslovi prosperu. Da atmosfera Kadiana bude ispunjena sa *Hamd* (Allahovim hvalama) i *Daruudom* (prizivanjem salavata na Poslanika) tako da svaki učesnik na dželsi uzme udjela u stvarnom *nuru*. Ahmadi muslimani širom svijeta treba da mole Allaha da s Njegovom milošću dželsa bude blagoslovljena na svaki način i da Allah čuva svakog od njih u Svojoj zaštiti i utočištu, i sigurnim od zla.

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:
Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA
Telefon/fax: 00387 / 33 612 612
www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!